

det før behandlede Lovforslag. Han sagde nemlig, at man skulde vogte sig for at bortkaste Statens Capitaler, der ere anvendte til heelt- eller halvtfærdige Arbejder. Jeg skal i saa Henseende ikke gaae videre end til at antyde, at det ikke kan falde mig ind, at man skulde opgive Stykket fra Fredericia henimod Vandrup, der er saa nær færdigt, som her er blevet oplyst, men der er dog den Mulighed, at dette Stykke kunde blive en Sidebane istedetfor en Hovedbane, og da vilde ogsaa nogle af de Ulemper falde bort, som den ærede Minister før omtalte. Smidlertid skal jeg, følgende den Anviisning, der blev givet af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Hage), indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Tscherning: Jeg er saa lykkelig ikke at have troet paa Overenskomsten i sin Tid, og jeg er saa lykkelig heller ikke at ville have haft Silkeborgbanen i sin Tid. Jeg var dengang overbevist om, at en Overenskomst af den Bestaafenhed, hvor en Mand havde Strikken om min Hals og kunde hænges mig, naar han vilde, ikke kunde hjælpe mig, og jeg havde tilige den Overbeviisning, at naar jeg selv rakte Haanden til forgæde Udgifter til Silkeborgbanen, kunde jeg ikke holde fast ved det Punkt, der var Hovedpunktet, og blive indenfor Grændserne af en passende Udgift. Saaledes er jeg ogsaa her saa lykkelig at kunne være den ærede Minister imod, idet han holder fast paa, at hans Formaal ogsaa har været at indskrænke Statens Udgifter, men han saa dog forelægger et Lovforslag, der gaaer løs paa at give 114,000 Rb. mere ud, end hvis vi blive staaende ved, hvad vi have. Nu vil vel den ærede Minister sige, som han før indirecte svarede, at her ligger to Forslag før, det ene om at give Linien den Retning, som behager ham for Diebliffet — om den vil vedblive at behage ham, er vistnok tvivlsomt; vi have seet saa Mange stife Sind i denne Sag —, det andet om Anlæg af en Bane til Silkeborg, som han anslaaer til 500,000 Rb. Jeg vil nu først spørge den ærede Minister om, hvorvidt han, naar han faaer disse 500,000 Rb. bevilgede, da vil entreprenere Banens Bygning til denne Priis, hvad der vilde give mig en overordentlig Sik-

kerhed, eller om han vil bygge Banen for Statens Regning, thi da vil Summen, er jeg bange for, let løbe op til 6 à 700,000 Rb. Jeg har ikke seet noget Forslag, der bliver indenfor den først fastsatte Grændse, og her maa man lægge Mærke til, at disse 500,000 Rb. forudsætte en bethdelig forøget Udgift, der ligger skjult i Paragraffen, idet den er holdt udenfor Prisen. Naar den ærede Minister siger, at Silkeborgbanen kan falde bort, saa kunne jo ogsaa alle Canalerne ved den anden Linie falde bort, og saa vil Differentien mellem den Priis, der er ansat for en Bane, der bærer mere henimod Midten af Sjælland, og den, der er ansat for en Bane, der gaaer i lige Linie, kun blive 250,000 Rb. Derhos maa man vel lægge Mærke til, at med Hensyn til den Sum, 1,650,000 Rb., staaer der, at den er accorderet, det vil sige, at der har man fuldstændig beregnet, hvad man kan bygge for; men om den anden Sum, den, hvorfor den nu gjældende Linie skulde udføres, siges der, at den er ikke accorderet. Vi vide nu, at denne sidste Sum er kommen frem fra deres Side, som ikke ønske denne Linie, og dette „ikke accorderet“ betyder da den høist mulige Sum, hvortil man kan komme; efter al Sandsynlighed vil den kunne blive 100,000 Rb. lavere, end den er anslaaet til, og i saa Fald bliver Differentien saameget mindre. Naar man saa lægger Mærke til, at ved at gaae, som Ministeren siger, den kortere Vej, faaer man ikke det Dpland, som man savner i Sjælland, faaer man ikke der den tilstrækkelige Veilighed til at afsætte sine Producter, saa er dette ikke nogen fordelagtig Bane. Vi ere her i det besynderlige Dilemma, at hver Gang Ministeriet vil have lagt en Bane i en Retning, hvor der er Tale om at skaffe Frequentens tilveie, saa er Frequenten den vigtigste, og Udgiften meget mindre vigtig. Saaledes var det med Banen over Veile, det var Frequentens, der skulde stables ved at berøre dette Omfætningssted, Veile. Vi, der dengang opponerede, sagde: I have Uret i Eders forsløbige Overflag, I kunne ikke gjøre Jordarbejdet i disse Egne til den Priis, I der have opstillet. Nu viser det sig, at vi havde Ret, og at de, der have meent, at det kunde gjøres billigere, have havt Uret. Nu gaaer det paa samme